

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. De effectu appellationis suspensivo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

S E C T I O N VIII.

De effectu appellationis, §
attentatis post illam.

Effectus appellationis duplex est,
suspenstivus, & devolutivus. De
priore sit

§. I.

De effectu appellationis suspensivo.

Per appellationem à sententia definitiva ordinariè suspenditur Iudicis à quo iurisdictio, circa causam illam, in qua est appellatum, ita ut pendente appellatione eam executioni mandare non possit; non autem per appellationem ab interlocutoria, Iudicis à quo iurisdictio suspenditur, qui possit in causa procedere, donec inhibeatur à Iudice, ad quem appellatum fuit, ut ex dictis patet, & ex c. Venientes 19. de jurejurand. & ex c. Dilectis 55. b. t. Quamvis circa alias causas diversas à causa appellationis respondere teneatur, qui appellavit, coram Iudice à quo, si coram eo convenienter, recusari tamen potest hic in talibus causis, tanquam Iudex suspectus, ut habetur in c. Proposit 24. b. t. Sicut enim per appellationem non extinxitur à iurisdictione sui ordinarii Iudicis, nisi in ea tantum causa, circa quam appellavit, ita in aliis causis ob periculum gravaminis recusare eum potest (saltem de jure Canonico) contra quem appellavit, & sic mesiò minus benevolum timere potest. Allegare tamen, & probare hic recusans debet coram arbitris communi consensu electis, non tantum quod contra talēm

Iudicem in alia causa jam appellaverit sed quod ab eo injustè fuerit gravata.

§. II.

Quibus casibus per appellationem non suspendatur iurisdictio Iudicii in se à adiuncto pendente nibilmente procedere possit?

Primò potest Iudex à quo, non stante appellatione, & hac adpendente procedere in causa, circumstans attentati, faciendo omoia illam ad faciliorē finem seu exitum causae appellationis conducunt, modò le immisceat causæ appellationis, de v.g. cognoscendo, &c. prout sumi posse ex c. Cūteneamus 17. b. t. quippe appellationem iurisdictio Iudicis à quo est extincta, sed suspensa tantum, in causa, in qua est appellatum, in iustitia illius cognoscere nos possimus, quod cùm dicitur pendente appellatione nihil immutandum, aut immutandum, &c. intelligi tantum debet posse, ne quidquam immutetur, aut mutetur in præjudicium appellationis, autem, quod prohibantur ea, quae favorem appellationis, & faciliorē exitum à Iudice à quo fiant.

Secundò potest Iudex ordinarius qui appellavit, non obstante appellatione, & hac pendente, punire ob circumstans fortasse post appellationem possumus, aut ante eam commisit c. Proposit 22. b. t. quia eos, ut ait Ponitus, appellatione in sua iniuritate ueri non debet quominus per Canonicas ceteras puniri debeant.

Tertiò potest Iudex à quo, sive ordinarius, sive delegatus ille sit, à capitulo